

אמר רבי חייא בר אבא

(כ) כי כס' שפרי האמונה דף חיי
 בשם ס' ח"ה בלוקוסים : שמפתי
 מפי הקדוש כמטח הרב מוה"ר זיס"א
 מהאגפאלי שפ"א כיה מחוכה עם אחיו
 המפורסם מוה"ר אלימלך שאחר מהם
 אשר שפיקר הוא שיהיה האדם מקודם
 שכל רוח להפלימו עד שמגודל השפלות
 יבוא אח"כ להבין גדולת הכורא ב"ה .
 ואח"כ מהם אשר צפיף שיככל מקודם
 צדולת הכורא ב"ה ומלך זה יבוא
 אח"כ לפתורם שפלות פלמו על נמן
 ושאלו את ה"ה מחפזיטש וזקל
 שימיע בנייהם . והמר שאלו ואלו דברי
 אלהים חיים הם אך מדרגה זו שאשכ
 קודם שפלות פלמו הוא מדרגה הצדולה
 מחברתה פ"ש :

אמר רבי חייא בר אבא כי אדם
 ז"ל . כי אדם גדול לשוב בתשובה שלימה לפניו
 יח' : לריך מקודם להשליך כובד שנותיו מגד עיניו ולכל
 לבטים מגמתו להקן מיד אשר פס למעלה . אך בראשונה
 יראה לברוח מעתה מה"ס"ר ברוך אחריו ולגרש ולבטל
 ברע ממדותיו ולעבדו יח' בהמדות אבנא ויראה ויאר
 במדות . וכאשר חיקן כל מדותיו אז יתקן פגמיו . ואמר
 משל ע"ז לאיש מלחמה בדרך מאת גבור חיל . ואדם
 בפלטים וחבורות . גדולי כאשר יעמוד לרפאות פלעיו
 וחבורותיו ישיגו ויכבו נפש . לכן גדלי לריך אך להמלט
 נפשו ולברוח עד שיבא נמן לבו בטוח . כי לא ירא עוד
 מהמבקש נפשו : ואז יעשה מער וחרופה למחלחו . וכן
 דבר הסם כמובן (ודפ"ח) . חבו וילא יעקב מבאר שבע .
 סינו אמר כי באיש הישראלי גם לנחת מבחי' באר שבע .
 הוא סו' מדוח מפרני ברע שצבם וכ"ל . אז וילך מרנה .

יתקן כל פגמיו ובהרון חף . שבעה מקודם ר"ל :

לומר רבי שמעון כתיב זה ספר תולדות אדם

[א] הח חזי

לומר רבי שמעון כתיב זה ספר תולדות אדם . וכי ספר הוה ליה אלא לוקמיה
 דקב"ה אחמי ליה לאדם הראשון דור דור ודורשיו וס' . היאך אחמי ליה אי תימא
 דחמא ברוח קודשא דאיטן זמינן למיתי לעלמא . כמאן דחמא בחכמתא מה דייתי
 לעלמא . לאי הכי אלא חמא בעינא כלא והוא דיוקנא דזמינן למיקם ביה בעלמא
 כלא חמא בעינא מאי טעמא בגין דמיומא דאחברי עלמא כלא נפשאן דזמינן
 למיקם בבני נשא כלא קיימין קמי קב"ה בהוא דיוקנא ממש דזמינן למיקם ביה

למא כגונא דא כל איטן לדיקייא בתר דנפקין מהאי עלמא כלא נפשאן סלקן .
 ה"ה אומין לון דיוקנא אחרא לאתלבשא בהו כגונא דהוו בהאי עלמא בגין כך
 הו קיימין קמיה וחמא לון אדם הראשון בעינא . ואי תימא בתר דחמא לון לא
 מי בקיומיה . חא חזי כל מלוי דקב"ה בקיומא איטן וקיימו קמיה עד דנחתו לעלמא .
 זונא דא כתיב (דברים כט) כי את אשר ישט פה וגו' הא לוקמיה דכלהו בני נשא
 זינן למהוי בעלמא כלא אשתכחו תמן . הכא חיה לאסתכלא דהא כתיב את אשר
 נע פה וגו' ומשמע הגהו (כלהו) דיפקון מאיטון דקיימו תמן בגין דכתיב עמנו היום
 ו כתיב עמנו עומד היום אלא ודאי (הכא) כלהו קיימו תמן אלא דלא התחוו לצינא
 ין ק כתיב עמנו היום אע"ג דלא התחוו . ואי תימא מאי טעמא לא התחוו
 ה כמה דאחחון לאדם הראשון דחמא לון עינא בעינא והא הכא התחוו יתיר .
 ה הכא כד אחייהבת אורייתא לישראל חיוו אחרא ודרגין עלאין הוו חמאן ומסתכלאן
 לא בעינא והוו תחיבין לאסתכלא ולמחמי ביקרא דמריהון ובגין כך חמו יקרא
 'אה דקב"ה בלחודוי ולא מאחרא ועל דא כלא בני נשא דזמינן לקיימא בעלמא
 הו קיימי קמי קב"ה באיטן דיוקנן ממש דזמינן לקיימא ביה ה"ה (תהלים קנא)
 מי ראו עיניך ועל ספרך וגו' . גלמי ראו עיניך . מ"ט בגין דדיוקנא אחרא עלאה
 י כהאי ובגין כך כתיב (שם יח) ומי עבד זולתי אלהיט . מאן זייר טב לזייר (דכניני)
 'א (לא דלא) כקב"ה .

ליון אורה מר הטרין טיאן נאורף

ק"ג אורן א"פ
כי זה מעשה בע"ד מן זאל
זיך בירעכניטן וואס מיא האט גיטאן עד טכזיו וסוכרים
שמחקים ואדרכה זה מיעט הטוב. איין מאל אין טאג
לודער איין מאל אין דער וואך לודער איין מאל אין
חודש זאל מן זיך בירעכניטן דעס אמם פון דער זאך.
ווארום מיא זאל ווארטן ביז מן וועט פארקניטן אין
ניט היינטיקע כחם און מוחות.

ב וכל זה הוא בחי עליות העולמות ממטה למעלה והוא בחי
חותם הבולט ונעשה מלמעלה למטה בחי חותם השוקע כי
לאו דאית לך צדק ידיעא ולא מכל מדות כו' אלא עיי אתעדלית
כל העוסק בתורה הקבי"ה שונה כנגדו כו' התלבשות אור א"ס ב"ה
בחכמה כו' ועשיתם אתם כתיב לעשות ולקיים את כל דברי כו' (ועמיש
כדיה ועשית ציץ גבי ותחת עליו פתוחי חותם, ועמיש כדיה השמים כסאי
כמי לעשות ולקיים כו' עד וזה השמים כסאי כו' עיש, וזהו ענין אחד עם
משיכ בענין החותם שוקע שנמשך מלמעלה עיי הכליטה שמלמטה). וזהו ענין
שוקע וירד ה' על הר סיני שנעשה התלבשות אור א"ס בבחי' העלם
ג אך בחי' חותם הב' שממטה למעלה הוא שוקע הוא ענין
שמריע תפלה בלחש השתחוואות בחי' ביטול באור א"ס ב"ה
ממש (וכמיש כדיה יהודה אתה יודוד וסדיה השמים כסאי הניל כמי' איהו
בית כו') והלוואי שיתפלל כל היום הוא ענין רשימו להיות ונפשי כעפר
לכל ולא בבחי' יש שאינו יכול לבטל א"ע רק בטל רצונך כו' והיינו
ביאור על זה

י"ו י"ג

ב עשרים ושתים אותיות יסוד חקקן חצבן
צרפן שקלן והמירן וצר בהם יאת כל
היצור ואת כל העתיד לצור:

ח כיצד צרפן שקלן והמירן א' עם כולם וכולם
עם א' ב' עם כולם וכולם עם ב' וחוזרות
חלילה יונמצאות ברל"א שערים ונמצא כל
היצור וכל הדבור יוצא משם אחד:

הנה כתיב והחיות רצוא ושוב שיש ב' מיני עבודה למטה למעלה
בעבודת האדם בחי' רצוא ובחי' שוב. בחי' רצוא נקי חותם
הבולט ובחי' שוב נקי חותם השוקע. ופי' בחי' רצוא היא אהבה
ורשפי אש בתשוקה והוא התגלות האהבה המסותרת ממטה למעלה
מישראל לא"ס ב"ה, וזהו ענין כאברהם שקראו הר כמו הר הבולט
מן מישור הארץ כמי' התשוקה הניל שרוצה לצאת מנרתקו זהו
בחי' בליטה ונקרא חותם הבולט. והנה עדימ כשמדפיסים כחותם
הבולט על השעוה נעשה בהשעוה חותם שוקע. כך על ידי בחי'
אתעדלית שבבחי' רצוא שהוא בבחי' חותם בולט והוא בחי' יש מי
שאוהב כו' עיי נמשך אתעדליע מלמעלה בחי' חותם שוקע והיינו
שנמשך מזה התגלות והמשכת אורות בכלים. וכמו שיתבאר.
משאכ עיי העבודה הב' שמלמטה
למעלה בבחי' שוב היינו ביטול הרצון בתכלית ונפשי כעפר ירא' בושת
זהו בחי' חותם השוקע שמלמטה ועיי נמשך אתעדליע מלמעלה בחי'
חותם בולט דהיינו התגלות אור א"ס שלא בהתלבשות כלל כמו שיהיה
לעתיד דכתיב ולא יכנה כו' עיו בעיו כו' התגלות אלקות,

לחמך לרב אברהם אקולצטאל אגריה אורן הטרין
האזנס זאלץ חמך רבקהר טל ילנין

וואזר כי הקבלה הזאת
הנעלמת מהמון הרבנים המתעסקים בחכמת התלמוד נחלף
חלה לשני חלקים ככלל, והם חלקי דעות השם על
דרך עשר ספירות הנקראות נטיעות אשר הטפריד ביניהם
מקצץ בנטיעות והם המגלים סוד הייחוד וחלק ידיעות השם
על דרך כ"ב אותיות אשר מהם ומנקודותיהם ומטעמיהם
הורכבו השמות והחוחמת והם המרברים עם יי' כיאים כחלומות
ובאורים וחומים וכרוח הקודש ובנבואות, וישני החלקים האלה
אינם מורגשים ולא מושכלים ראשונים ולא מפורסמים וע"כ
הם נעלמים מרוב החכמים, ואמנם ידיעות השם מצד
פעולותיו אינה מענין הקבלה והיא צריכה אל חכמת המחקר
אשר אין דברי פה לפי דרכיהם של החכמים. והם הנקראים
פלוסופים חכמי המחקר, והקבלה הזאת כולה נכללת בספר
יצירה.